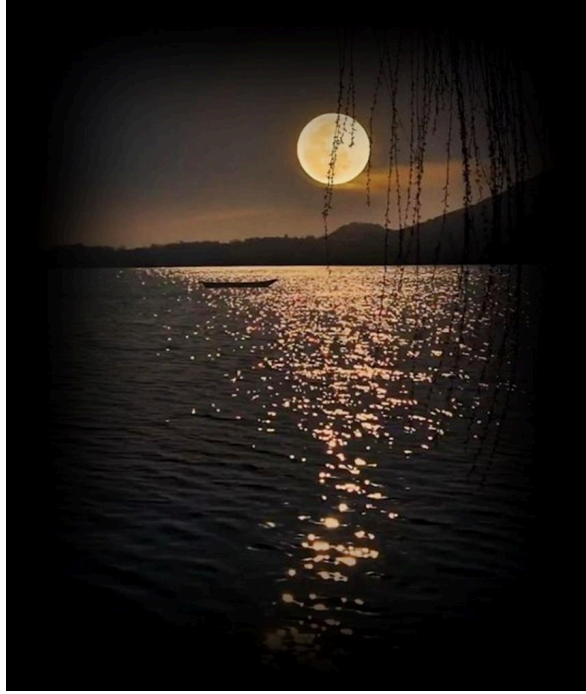

Seherde Yağmurun Kırılğan Aynasıydı

– redfer · 09 Ağustos 2024

kimlerin eline değdi
kimlerin ruhundaki sözleri taşırdı kağıtlara
çiviymi, taş duvarlarda
demir uçlarla kazıdı levhaları
şekiller, semboller, resimlere
çizgiler ve harflere döküldü
tahtadan, kamıştan yapıldı
kil tabletlere de akıttı içini

bal mumlarına
ağaç kabuklarına
papirüslere ve parşömenlere
akıttı sözleri
oysa rüya değildi
dört bir yan ağır kırmızıydı
nar dalları zeytin ağacı defne kokusu
renkli kuşlar
her bir dalda, her bir ağaçta
seherde yağmurun kırılğan aynasıydı

oysa sır başka
her şeyle her
hiçbir şeyle hiç arasında
her rüyayı bir kez deha
cennet sanmaktı
bilmeliydi
yoksa çözülmeydi düğüm

oysa
mecazlara, yan anlamlara
öğelere, söz dizimlerine
temsillere tefsirlere, şerhlere
bütün ayrıntılara ,izahlara büründü

her susuşun bir başka anlamı var gibiydi
belki de dünyanın sonu böyle beklenirdi
kiremit damlı evlerde hava bambaşka idi
yatsıyla birlikte
deliksiz karanlığının içinde mezar uykusuna dalar
evlerde pencereler turuncu turuncu bakardı
gece vakitlerinde sahipsiz sokakların sessizliğini
parça parça, delik deşik ederdi oysa

dört bir yana süzülürken
her yer altın sarısı
aydınlığın içinde ışıktan bir dünya
toprak kokusu, suydurdu her şey
en güzeldi öyle güzeldi
öyle sakindi oysa

ikinci cennet
sanki cennetti
gözler seyretti her güzelliği
kana kana içerken
içti o birini, biri onu
biri diğerlerini

durup kalmadı

donup kalmadı zamanın en tatlı yerinde
saatin kadranında
hiçbir noktaya razı olmadı
herkes gibi
hiç ölmeyecekmiş gibi

oysa
kalbe mühür göze perde kulaklara kurşun
karanlık paramparçaydı
ses de, söz de, kelimeler de tükenmek üzereydi
her yer sıcak ve acıtıcı
gözler sadece alev değil akkordu
öylece kavrulmuştu
yürekten çıkan her nefes

oysa sonsuzluğu andıran
uçsuz bucaksız bir vahaydı
sabitti , kuşları yırtan dağdı
içinde durmadan parıldayan bir parıltı
yalın bir inancın hükmüne açtı
ihlaslı suların beslediği
her türlü rüzgardan uzak bir coğrafyaydı

oysa o zaman acılar geçerci
oysa o zaman onca açık yaralar kapanırdı
sevgiliye vasıl eden vuslat yolunda
yanma yakılma yolunda

oysa o zaman gökyüzü sakinleşir
yıldız yağmuru altında sonsuzluk
o zaman düşte görülen her hayal
yitirildiği zannedilen
bir ısırıkla kaybedilen o cennetti

oysa kara toprağı bilindik kıldı
reçine kokulu sık ve derin ormanları
üzümü, inciri, narı bilindik kıldı
zeytini, zeytinin içindeki yeşil ışığı
hurmaya, göklere uzanan akasyayı, buğdayı

kuzuyu yesin diye kurdu
ceylana susamış sarı yeledi arslanı

oysa sözse söylenmeliydi
şiiirse yazılmalı...
gaysiz değildi hiçbir kelime
bunca harf
uykulara giriveren rüyalar

oysa soğukta donmayı, saçakta üşümeyi, sobada güğümü
kekik çayında mis kokulu buhar da ondandı
dalgalanarak, kıvrılarak her görenin gönlüne doğru akar giderdi
uzun ömür duası nefeslenip sinerdi düğümlere
adeta çok öteden bugüne azizdi

öyleyse yürümeliydi
göze almalıydı
itilmeyi kakılmayı
azınlıkta kalmayı, kınanmayı
horlanmayı, kovulmayı, taşlanmayı
ölmeyi ...

oysa zeytin, incir ve denizdi
mavi göğün altında
çarmıhtaki kutsal üzüm tanesiydi
toprağın geniş karnında tohumlar gibi
portakal ağacıydı
maviydi
yeşildi
su...

redfer